

28. Aug. 1972

FAKTA

Dato:

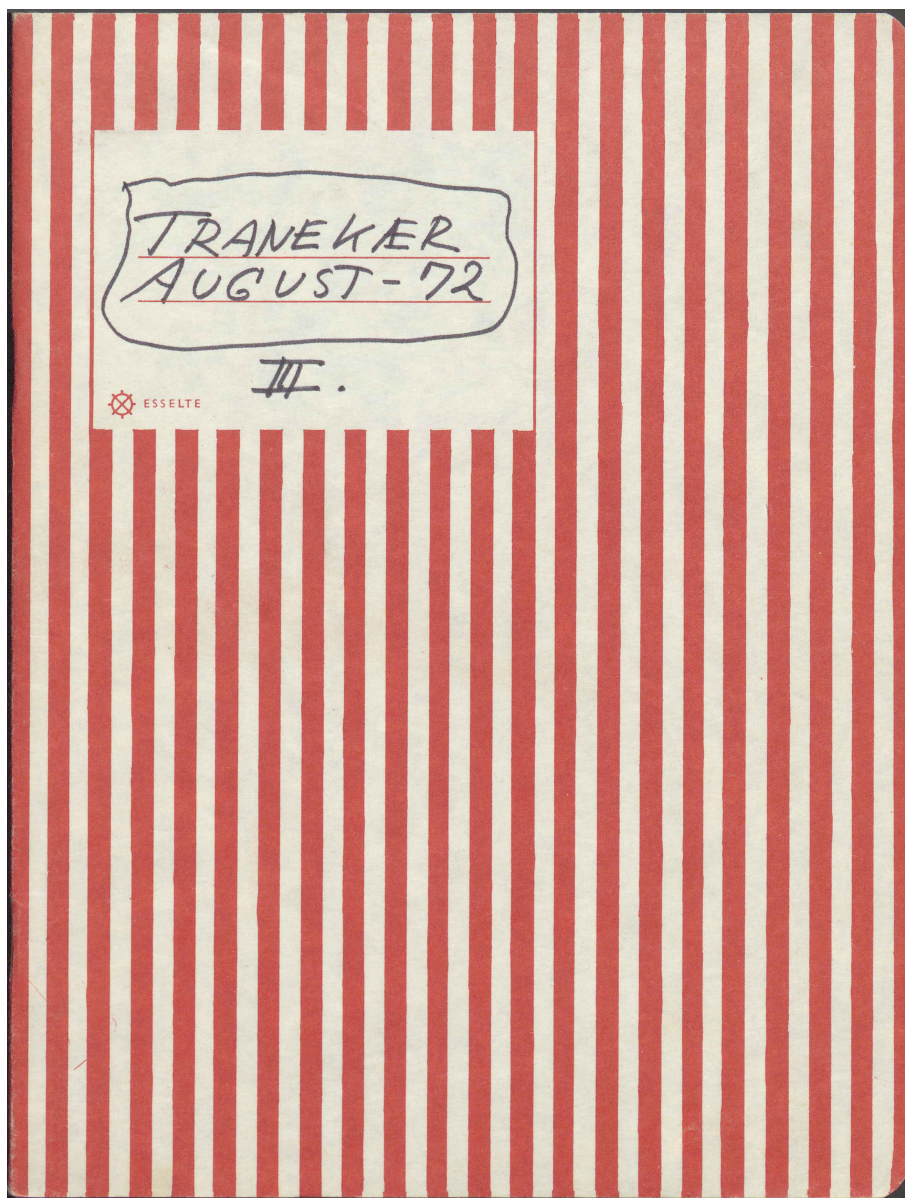
28. Aug. 1972

Sidetæl:

Tranekær August 3 72 s. 2-4

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fortsat fra II - 28-8-72.
af misundelse over at
j^{eg} ikke er som den
kunstner. Dinde i mig sige
så en stemme i det var
måske ja den der skulle
være - for det bliver jo
sondt og nyligt.
Denne indre friløbende
stemme straks altså et
ideal som j^{eg} ønsker at
leve og til, helt forsam-
-mende den realitet at
det er umuligt for j^{eg}
er en anden.
Deraf opstår så kronfaldet.
7⁷ Kommer til at fejre
en selv, dels fordi j^{eg} er
en anden, og dels fordi j^{eg}
indlæst inde er kun en umulig
-lig heden af at realisere
mit ideal her, 7 endelig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fordi jeg i det hele taget øns-
-skiller og har dette i de-
g i den sidste ande hæfte
og jeg mig selv fortælle jeg
hæfter mig selv - an skene
uden ande.
Derfor er det mig så meget
om at gøre et uendelig-
-ne i en klænge og i de al-
vel vidende at dette også
meget det kan gå hen og
blive en i den, et i det.
For at være helt sandt
over for sig selv kunne
man også acceptere at
man havde den ne ham
til at danne sig i de al-
of kunstnere inden for and
teget domane.
De senere år har jeg til præfæ-
-tilbedelse udspiringer også af
den ne konflikt. Den ne

prøve for at slippe et præfæ-
ud der i lide en hundede
procent garanti for (brud
eller for aldrig ~~kan~~ være blive)
er også et udtryk for at
jeg vil ikke vil skænke mig
selv man kan ønske
bestemte sider af mig.
Den ne "renhed" er meget
svær gennem fortidig for
jeg træsser det til mig
i for hold til en offe skik-
-te til huldning, og det
har jeg flere gange vist sig
at så danne træsser
hvis vilde du gå i en rom
i den anden "Sore" si lva-
-tion, alt af kongen af
hviske "Sagnet pumpe" Anon
de kastes af
Derfor skal man enten
træsser offe til belysning eller
lade hingsene være over
et løst stykke til pi-

man beslutter om de skal
kasseres eller ej.
Diffr. Ros sagde omgæng-
ligt sine elever: kassér aldrig
noget. På mange punkter
har hun ret, og kassér
vil sige at opgør med
en videregående og et lille
skabe et ganske bestemt
idealtypet af forskerens
billede af hvem man er
- man er det hele - og
det skal man stå ved.
Sidste vinter kasserede jeg en
masse ting på hele min
perlektion - det var sikkert
nødvendigt for mig på da-
-værende tidspunkt, men
det er et spørgsmål om
det var rigtig - rigtig?
mm mm

Truncen 29-8-72.
Angående hvad jeg skriver
i går om de kunstnere som
jeg sympatiserede med, men
som stod udenfor mine
personlige miljøer, hvorfor
de blev til et væsentligt
idealt, må jeg komme med
en korrektion.
Det drejer sig stort set om
kunstnere som P. Mondrian,
Malevich, Van Dongen, Robert
Ryman, Ad Reinhardt, Yves
Klein, Barnett Newman -
o.s.v.
Det jeg idag er kommet til
at tænke på er om det
i det hele taget er muligt
at opleve kunstnere som
repræsenterer noget der er en
fuldstændig fremmed - om ikke
der i stykke eller mindre
måle skal må findes en til-